

Furtul moaștelor Sfântului Haralambie dintr-o mănăstire grecească a provocat un scandal care, în loc să se estompeze, capătă dimensiuni din ce în ce mai mari, pe măsură ce noi amănunte ies la iveală.

În prezent, suntem informați că ucenicii preotului sătmărean Emanuel Oros răspândesc zvonul că acesta nu e implicat și adună bani de la enoriași pentru a plăti cauțiunea. Ei susțin că informațiile apărute în presă sunt minciuni inventate de dușmanii preotului și ar fi bine să nu li se dea crezare.

Părintele Augustin, starețul mănăstirii Râpa robilor, de la Aiud spune ca nu-și amintește să-i fi dat acele cranii și o mandibulă, provenite din gropile comune ale martirilor care au murit în temuta închisoare, preotului Oros din Satu Mare.

Din discuțiile telefonice avute cu starețul mănăstirii Mega Spileo din Grecia, acesta nu vrea să-și retragă plângerea, deși i s-a oferit sume mari de bani și s-au făcut intervenții din partea unor persoane influente. El consideră că retragerea plângerii ar fi un gest de compromis, iar făptașii trebuie să fie pedepsiți ca să se învețe minte.

O parte din actorii care au jucat în această piesă

Preoti-mana-lui-Haralambie Preotul Emanuel Oros de la Parohia Mesteacăn este personajul principal din scenetă. Despre el se spune că are o colecție impresionantă, de peste 200 părțile de Sfinte moaște, pe care le ține la mănăstirea mixtă de la Prilog – Vii, din județul Satu Mare, aflată lângă cunoscuta mănăstire Portărița. La biserica din Mesteacăn și-a făcut un obicei din a atrage mulți oameni prin exorcisme, sfinte moaște și predici incendiare. Procentual cu numărul pelerinilor cresc și veniturile. Care, evident, nu sunt înregistrate în evidențele contabile ale parohiei. Își atrage simpatizanți victimizându-se că e prigonit de mai marii săi ierarhici din cadrul Episcopiei Maramureșului și Sătmarului. Interesant, în jurul său roiesc persoane foarte bogate și influente din lumea afacerilor, din politică, din administrație și alte domenii.

Serafim, băiatul care a pus mâna (adică le-a sustras) pe moaștele Sfântului Haralambie, este ucenicul preotului Oros și locuiește în mănăstirea mixtă construită de acesta.

Maria, este stareța mănăstirii mixte de la Prilog-Vii, născută în județul Satu Mare, absolventă a facultății de medicină din Oradea, provine dintr-o familie cu mulți copii, având acasă o situație materială foarte grea. După ce l-a cunoscut pe protul Oros a întemeiat împreună cu acesta mănăstirea mixtă. E o fată inteligentă, sensibilă, și are nevoie de multă afecțiune. Se vorbește despre ea că și-a găsit alinarea în preajma preotului Oros.

Claudia, este adjuncta stareții Maria, absolventă a unei facultăți din Oradea, singură la părinți, cu o situație material decentă acasă. A ajuns la mănăstire la câțiva ani după Maria. Vorbește două limbi străine, e inteligentă, sensibilă și dinamică.

Bianca, pare un personaj desprins dintr-un basm, deoarece se spune despre ea că ar fi posedată. În timpul slujbelor de la Mesteacăn, face crize și strigă că este chinată de diavol. Curios, pe mulți îi impresionează puterea preotului Oros de a scoate diavolul din oameni, dar pe Bianca încă nu a reușit să o vindece. Se pare că în urma acestor spectacole de circ, faima preotului cu har deosebit se propagă tot mai mult în rândul oamenilor naivi. Locuiește și ea la mănăstirea mixtă. După ce povestea cu moaștele furate din Grecia a fost făcută publică, tatăl ei a adunat câțiva ucenici de-ai preotului Oros din localitățile învecinate, cu care a mers pe la ziarele locale din Satu Mare cu o petiție și o listă de semnături pentru susținerea celor reținuți.

Organizatorii pelerinajului sunt preotul Emanuel Oros și cele două fete Maria și Claudia, care locuiesc la mănăstirea mixtă. Serafim e băiatul bun la toate, inclusiv la furtul moaștelor, băgat la înaintare de cei trei.

Câte ceva despre mănăstirea mixtă

Preotul Emanuel Oros, a construit această mănăstire fără acordul Episcopiei Ortodoxe a Maramureșului și Sătmăruului, de care aparține administrativ și canonic. Le spune credincioșilor că lăcașul are rolul de a adăposti preoți și monahi în vremuri de prigoană. Nu avem știre că astfel de vremuri au fost în zilele noastre, dar aici stau băieți și fete fugiți din alte mănăstiri, din câte se vorbește cu diferite abateri disciplinare, îmbrăcați în haine civile, nu monahale. O parte dintre viețuitori și viețuitoare provine direct din lumea civilă.

Părintele Emanuel și-a construit o imagine de victimă veșnică cu care reușește să atragă tot mai mulți adepți, pe care îi folosește în apărarea lui atunci când este la înghesuială. Mănăstirea a fost dotată cu un gard din zidărie, înalt de peste doi metri, care să apere de ochii oricărui trecător curios. La intrare este o poartă solidă, iar în interior nu sunt acceptați decât apropiații și sponsorii.

În interior, la intrare, pe stânga este casa preotului Oros, care are mai multe încăperi: camere pentru musafiri, dormitor, paraclis etc. În paraclis și în una din încăperi își ține colecția de peste 200 de sfinte moaște, despre care nimeni nu știe când și cine i le-a dat.

Mai sus de casa preotului se află o clădire mare, unde stau fetele. Acolo sunt chilii, biserica, bucătăria și câteva anexe. Puțin mai sus de casa fetelor este casa băieților și grajdul, aproape una de alta. În timpul zilei, ca și în comunitățile de mormoni, toți sunt împreună la ascultări și alte activități. Noaptea, când vine noaptea, fiecare merge la chilia sa... Preotul Oros este coordonatorul principal a tot ce se face acolo administrativ, spiritual și altceva.

Interesant, clădirile sunt construite astfel încât nici nu se observă că acolo este, cel puțin așa se spune, o mănăstire. Nu au turnuri și dau impresia că sunt de fapt gospodării țărănești sau case de vacanță. Condițiile materiale sunt foarte bune. Una din principalele preocupări sunt pelerinajele. Anual organizează pelerinaje externe (Rusia, Ucraina, Serbia, Croația, Grecia, Muntenegru, Ierusalim, Athos etc), la care participă credincioși din toate zonele.

Când apar semne de întrebare referitoare la aprobările pe care Episcopia trebuie să le dea (care nu s-au dat) preotul le spune pelerinilor că are acordul tacit al Episcopului, sau se folosește de numele unui mare duhovnic din Moldova: Iustin Pârvu. L-am întrebat pe starețul mănăstirii Petru Vodă, părintele Hariton Negrea, ce crede despre chestiunea asta. Ne-a spus clar că el nu crede că părintele Iustin Pârvu s-ar fi amestecat într-o eparhie din Ardeal și ar fi încurajat pe un astfel de preot la nesupunere și neascultare față de episcopul său. Starețul Hariton ne-a spus că știe că în mănăstirea lui Oros s-au adăpostit și doi monahi plecați de la Petru Vodă, pedepsiți pentru abateri disciplinare.

În multe situații, preotul Oros instigă credincioșii la neascultare față de ierarhia BOR, uneori cochetând cu cultele de rit vechi din România și străinătate. Multe dintre sfintele moaște se pare că le-a vândut prin persoane de încredere în țară, dar și prin Franța, Spania sau Italia. În cercurile apropiate se spune că pământul și clădirile sunt trecute în acte ca fiind proprietatea stareței Maria.

Ce s-a întâmplat de fapt în Grecia

credinciosi2Organizatorii nu sunt străini de situație. Cele doua fete sunt încă în Grecia, au abandonat grupul și din momentul arestării se străduiesc să mușamalizeze situația. Prin telefon țin legătura cu adeptii și le spun că în curând vor fi eliberați, că totul a fost o greșeală. Uneori vehiculează și ideea că a fost o înscenare din partea dușmanilor de la Episcopie care căutau motive de excludere din preoție a mentorului lor. Nu își dau întotdeauna numele, iar în relațiile

cu presa și autoritățile din România se prezintă ca fiind organizatoare, dând impresia că n-au nicio legătură cu persoanele implicate în furt. Grupul de pelerini a venit acasă sâmbătă, iar ele sunt încă în Grecia.

Pentru cei din grup totul a fost o surpriză, nimeni nu s-a gândit că vor avea asemenea probleme. Majoritatea dintre ei erau ucenici ai preotului Oros și ai preotului Nicolae Robotin din Oșorhei, lângă Oradea. Ucenicii susțin că totul a fost o înscenare. Ceilați au suspiciuni reale legate de comportarea celor reținuți sau rămași în Grecia. De la ei am aflat următoarele:

*Pelerinii au fost odată la acea mănăstire și peste câteva zile s-au reîntors fără ca organizatorii să dea explicații celor din grup. Pentru a se întoarce la Mega Spileo au fost nevoiți să renunțe la alte obiective.

*Când au revenit la Mega Spileo au intrat în biserică, i-au cerut starețului să le deschidă racla (un dulap de sticlă) pentru a se închina. În acel moment a intrat în rolul pentru care a făcut nenumărate repetiții acasă, Bianca. Ea a început să strige și să facă tot felul de figuri, moment în care s-a creat o tensiune maximă între cei prezenți. Preotul Oros l-a rugat pe un monah ce era acolo să îi dea un epitrafir pentru a-i face fetei exorcisme. După exorcizare, preoții au intrat în Altar, împreună cu monahul ce supraveghea biserica, pentru a se închina la alte sfinte moaște. Sunt două ipoteze: moaștele au dispărut în timp ce Bianca interpreta rolul exorcistei, sau atunci când monahul era cu preoții în Altar.

*În grupul de pelerini se vorbea că au mai fost astfel de întâmplări și în alte pelerinaje, doar că lucrurile nu au ajuns în presă. Totul s-a rezumat la ceartă și atenționări din partea gazdelor. Câteva persoane din grup își amintesc de cazuri similare petrecute în Rusia, Ucraina și Ierusalim.

*Pelerinii au fost foarte nemulțumiți că organizatorii i-au abandonat, fiind nevoiți să meargă mai departe doar cu ghidul, Vasile Danion, un personaj controversat în viața bisericească ortodoxă, dar prieten foarte apropiat cu preotul Emanuel Oros.

*Pelerinii povestesc că cei trei preoți erau mereu împreună cu Serafim și Bogdan (arestați), dar și cu Maria și Claudia.

*Serafim nu este preot și nu face parte din cler, dar în acest pelerinaj umbla și civil, iar uneori, prin anumite mănăstiri purta rasa preoțească. La Mega Spileo, când s-a întors pentru a doua oară era cu o rasă largă, putând ascunde sub ea pe Sfântul Haralambie întreg, nu numai mâna acestuia. Din acest motiv în unele mijloace mass-media a apărut informația că au fost patru preoți și un laic, uneori Serafim era considerat preot.

*Pelerinii se întrebau de ce nu a spus nimănui că a dus sfinte moaște din România în Grecia, așa cum a declarat presei, ca să le confecționeze racle. Craniile erau în bagajul preotului Oros, dar în drumul de la Satu Mare spre Serbia nu au trecut pe la Aiud. O parte dintre pelerini aveau importante dubii dacă într-adevăr craniile găsite în bagajele preotului erau din România. Li se părea inutil să duci acele craniile mii de kilometri, când problema confecționării unei racle se putea rezolva doar dând dimensiunile executantului care urma să le facă. Așa că nu ar fi o surpriză dacă organele abilitate din Grecia vor afla că și moaștele din România să fie de fapt sustrate din mănăstirile pe unde au poposit ucenicii lui Oros.

V-am relatat o poveste cam lungă, dar, cred, interesantă. Episcopia Maramureșului și Sătmărilor trebuie să dezvolte o anchetă în legătură cu ceea ce se petrece la mănăstirea mixtă de la Prilog – Vii. S-ar putea ca pe acolo să fie nevoie și de poliție. Nu anticipăm nimic, dar lumină trebuie făcută în acest caz.

Autor: Grigore Ciascai

www.actualmm.ro